educational form and curriculum. There were Phrapariyattidhamma schools and the Dhamma examination was yearly provided and in the 2453 B.E, the Thai Sangha education became more systematic. During the reign of King Rama VI, the state education was separated from the sangha, thus, resulting in uplift of Sangha educational level. This led to the new sangha education called Phrapariyattidhamma; Dhamma section, in the year of 2454 B.E. Regarding Chiang Mai, from the reign of King Meng Rai to King Pha Yu, the system of the Phrapariyattidhamma education was unclear. During King Kuna, the system of the Phrapariyattidhamma education was followed by the Sri Lankan Buddhist tradition. After becoming a part of Siam in 2417 B.E., the systematic Phrapariyattidhamma education was still unavailable. In the year 2442 B.E., the Phrapariyattidhamma education was expanded to the provinces with the establishment of the Phrapariyattidhamma school in Dhamma section at Wat Chedi Luang and with the arrangement of Examination. The Buddhist monks were considered as the teacher, and the course of study consisted of both practical and vocational subjects in consistence with the policy of the state and the courses of Nakdham, the Dhamma study by the ordained people, and Dhammasuksa, the Dhamma study by the householders, from the Thai Sangha in Bangkok.

Keywords: Education, The Phrapariyattidhamma, Dhamma Section

1. บทนำ

การศึกษาพระปริยัติธรรมเป็นการศึกษาพระพุทธศาสนาที่พัฒนาการขึ้น เพราะเห็นว่าพระภิกษุสามเณรขาดความรู้ทางพระพุทธศาสนาที่เป็นแบบแผนและไม่เป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน คณะสงฆ์ไทยจึงให้มีการจัดการศึกษาที่เรียกกันว่าพระปริยัติธรรม มี 3 แผนก คือ นักธรรม บาลี และอภิธรรม (พระมหาสุข สุวีโร (มีนุช), 2539, หน้า 2.) ซึ่งหลักสูตรนั้นเป็นไปในลักษณะท่องจำและอธิบายตามชั้นของพระคัมภีร์ การศึกษาพระปริยัติธรรมนี้ พัฒนาการมาจากรูปแบบมุขปาฐะ ซึ่งเป็นวิธีการในสมัยพุทธกาล ต่อมาเรียกการศึกษานี้ว่า หลักสูตรนักธรรม บาลีสนามหลวง โดยการจัดการศึกษาเป็นหน้าที่โดยตรงของคณะสงฆ์ไทย โดยจัดให้มีการสอบวัดผลประเมินผลปีละครั้ง การศึกษาพระปริยัติธรรมนี้เป็นการศึกษาภาคบังคับของพระภิกษุสามเณรโดยตรง ซึ่งต่อมามีการจัดการศึกษาสำหรับคฤหัสถ์ด้วย เรียกว่าธรรมศึกษา ซึ่งการศึกษาแผนกนี้เป็นการศึกษาพระพุทธศาสนาที่เป็นหลักวิชาการแบบจารีตนิยม ไม่นิยมตีความร่วมกับศาสตร์สมัยใหม่ มีการอธิบายตามแบบแผน หลักสูตรที่คณะสงฆ์ แม่กองธรรมและแม่กองบาลีวางไว้ ปัจจุบันนี้ก็ยังดำเนินการอยู่และมีผู้ศึกษาอยู่ทั่วประเทศ